

Благослови душе моя Господа псаломъ РВ (102)

Изобразительни псалам – Први антифон*

Добри Христов
Из Литургије № 1

СТИХ 1

№ 3

Бла-го-сло-ви ду-ше мо-я Го-спо-да, бла-го-сло-вень е-си Го-спо-ди.

Бла-го-сло-ви ду-ше мо-я Го-спо-да и вся вну-трен-ня-я мо-я,

СТИХ 2

и-мя свя-то-е Е-го. Бла-го-сло-ви ду-ше мо-я Го-спо-да, и не за-бы-и-мя свя-то-е Е-го. Бла-го-сло-ви ду-ше мо-я Го-спо-да, и не за-бы-

Напомена:

* Манастирска пракса појања изобразительних псалама на Литургији уместо антифоновог појања псаломских стихова са припевима *Молитвами...* и *Спаси ни...* (102. псалом уместо I, а 145. псалом уместо II антифона; уместо III антифона поју се Блажена са одговарајућим тропарским припевима осмогласника и канона јутрења) доста је рано у словенској употреби потиснула појање антифона на недељним Литургијама. Данас је уобичајено да се антифони са стиховима и припевима поју само о Христовим празницима. Осим ове промене, у савременој је пракси уобичајено да се, због дужине, ни изобразительни псалми не поју цели, већ се од првог поје само крај - *Слава... И ниње... Благослови...*, док се други сасвим изоставља, а поје се само *Слава... И ниње...* и одмах песма *Јединородниј Сине*, која се и иначе увек поје на *И ниње*, после II антифона.

СТИХ 7

вай всѣхъ во - зда - я - нїи Е - го. Щедръ и ми - ло - стивъ Го - сподъ,

дол - го - тер - пе - ливъ и мно - го ми - ло - стивъ.

Одмах затим:
Слава Отцу и Сину
и Свѣтому Духу,
и нынѣ и присно
и во вѣки вѣков.
Амин.

и потом
завршни стих:

Бла - го - сло - ви ду - ше мо - я Го - спо - да и вся вну - трен - ня - я мо - я,

и - мя свя - то - е Е - го. Бла - го - сло - венъ е - си Го - спо - ди.